

Walter Claudio Rosenfeld נחטף בין הימים 20.10.77-16 בגיל 22.

תאריך לידה: 21.5.1956

אזרחות ארגנטינית – תעודה מס' 7.481.955.

CONADEP – תיק [4518] C 1979

אשתו: Elizabeth Patricia Marcuzzo, היתה בהריון בן 4 חודשים. התינוק נולד ונמסר לסבתו, אם האישה.

אזרחות ארגנטינית – תעודה מס' 12.310.855.

CONADEP – תיק [4518] C 1979

היה להם בן שניצל וגדל אצל הסבתות.

האם: Aída Kancepolski, האם.

האב: David Rosenfeld, התגורר ב-Miramar.

בני הזוג גרו ב-Mar del Plata.

תיאור מקוצר של המקרה: Walter התגורר ב-Mar del Plata. היה מתקשר לעתים קרובות לאמו שגרה בבואנוס איירס. לאחר שעברו מספר ימים שלא התקשר, והאב התקשר אליה כדי להודיע שאף אליו לא התקשר היא נסעה אליו למר דל פלטה. היא באה יחד עם האב David Rosenfeld. מצאו שפרצו את הדירה, היה אי סדר בספרים וברהיטים שבורים וחסרו גם דברי ערך. אף אחד מהשכנים לא רצה לספר מה ראה.

מתוך עדויות של אנשים שהיו במעצר עם Walter, ידוע שנעצר על ידי חיל הים, וש-Patricia ילדה בשבי. התינוק נמסר מיד לאם של Patricia. על פי עדויות שונות ואלטר סבל יותר בגלל היותו יהודי. הגישה תלונות בפני גורמים שונים ורבים בארגנטינה ומחוצה לה.

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין.

אנשים הקשורים למקרה:

נחטף על ידי אנשי חיל הים.

עדויות על אנטישמיות בקשר לחטיפתה של Walter Rosenfeld:

האיש [קולונל אחד שלקח כסף והביא מידע על ואלטר] אמר לי במפורש. הוא אמר לצערנו, ביהודים מטפלים בצורה גרועה יותר.

יש עדות של María Laura Bretal שנמסרה בספרד ב-10.3.98 ותיאור תנאי המעצר במחנה La Cacha. היא מעידה בבירור על כך שראתה וזיהתה 29 עצורים ושמעה עוד רבים שלא הצליחה לזהות. מתארת את מצבו של ואלטר שעונה בצורה קשה ביותר, ובגלל היותו יהודי עונה בצורה קשה במיוחד.

עדויות על הימצאו של Walter Rosenfeld במעצר:

אשה, עורכת דין שעבדה עבור סבתות כיכר מאי, סיפרה שראתה את ואלטר בעת מעצרה ב-La Cacha, וסיפרה שהוא עונה קשה, ושכאשר אשתו ילדה הפרידו ביניהם והוא הפסיק לאכול. יש עדות נוספת של María Laura Bretal [העתק של העדות מצורפת לתיק] שנמסרה בספרד ב-10.3.98 ותיאור תנאי המעצר במחנה La Cacha. היא מעידה בבירור על כך שראתה וזיהתה 29 עצורים ושמעה עוד רבים שלא הצליחה לזהות. מתארת את מצבו של ואלטר שעונה בצורה קשה ביותר, ובגלל היותו יהודי עונה בצורה קשה במיוחד. היא אף מעידה שהוא ירד 20 ק"ג במשקלו עקב העינויים הקשים ששיתקו את רגליו ואיבד שליטה על יציאותיו. "הועבר" ב-17.8.78.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ...): – תקציר:

אין מסמכים.

עדות שנמסרה על ידי האם Aída Kancepolski de Rosenfeld בבואנוס איירס ביום 9.9.01.

בני, Walter Claudio Rosenfeld, נעלם ב-20 באוקטובר 1977 בערך. בזמן ההוא היה גר ב-Mar del Plata ולמד שם. כי אני הייתי גרושה, ובעלי גר ב-Miramar, ובני עבר להיות בקיץ עם אביו. הוא חשב כנראה ללמוד באוניברסיטה במר דל פלטה ונרשם בה. אני הלכתי לברר לאוניברסיטה ונאמר לי שלמד שם 6 חודשים, ואחר כך לא נודע דבר עליו. נודע לי שהוא נעלם כי בעלי התקשר אלי ואמר לי שלא ראה אותו במשך מספר ימים, והיה להם תמיד קשר באופן תמידי. נסעתי למר דל פלטה כדי לראות מה קורה. הלכנו לבתים של חברים שבעלי הכיר אותם, אבל החברים גם לא היו. כנראה נעלמה כל קבוצה. בני ואשתו היו כנראה יחד, אבל לא ידוע בדיוק. הם נעלמו מדירה ששכרו במר דל פלטה, כנראה, כי הלכנו לדירה שגרו שם, והיה שם אי סדר, הכול היה זרוק, היו בגדים של בני ושל אשתו, היא היתה בהריון של 4 חודשים, מצאתי סריגה שהכינה לתינוק. אני ידעתי שזו הדירה של בני כי זיהיתי את בגדיו, כי את הכתובת המדויקת לא ידעתי. הגענו לשם ולאחר בירורים, ובהחלט זו היתה הדירה שלו. אף אחד לא ידע כמה זמן עבר מאז שנעלמו. בני התקשר אלי ב-17 באוקטובר, יום האם, צלצל אלי ממר דל פלטה, לברך אותי. כשהתחלתי לברר היכן גרה האם של אשתו, התקשרתי אליה, ואז היא סיפרה שב-20 בערך כבר לא היה קשר אתם. היא סיפרה שהיתה אצלם כשהוא התקשר לברך אותי, וסיפרה ששלושה ימים אחר כך הם נעלמו. אבל זה נודע לי כמה שנים אחר כך. כי אני לא ידעתי שהיא ילדה.

בת שבע: הגברת סיפרה שב-17 כשהוא התקשר, הוא אמר שבת זוגו בהריון.

אאידיה: זה היה הדבר האחרון שנודע לי ממנו, ושום דבר נוסף.

אביבי: מתי נודע לך שנולד הנכד?

אאידיה: מאחר ואני ידעתי שכלתי בהריון, התחלתי לפעול יחד עם ארגון הסבתות של כיכר מאז'ו ושם חקרו וחקרו, והיה ידוע שהתינוק נולד. בגלל החקירה שעשינו. אבל לא ידענו איפה התינוק. אז התחלנו לחקור, והסבתא השנייה קיבלה את התינוק 8 ימים לאחר הלידה, כי כלתי היתה ממר דל פלטה, והיא כתבה מכתב לאמא שלה, ורשמה מה השם שרצתה לתת לתינוק, ביקשה שישמרו עליו ואמרה שהיא בסדר. זה נודע לי לאחר 4 שנים שמצאתי את התינוק ואת המשפחה. זה אחרי 4 שנים של חקירה. יש סבתא שהיא חברה בארגון שלנו והיא גרה במר דל פלטה, ויום אחד היתה אסיפה של אמהות וסבתות כפי שעשו תמיד במר דל פלטה, והמחותנת שלי לא הלכה לאף מקום ולא סיפרה שהתינוק אצלה. כי אמרו לה לשמור על שקט. וכשהשכנים שאלו למחותנת שלי היכן הבת, כי הבת תמיד היתה באה לבקר את האם, אמרה ששניהם, הבת ובעלה, יצאו לנסיעה והשאירו לה את התינוק לשמור עליו.

אז באסיפה כזו שנעשתה שם המחותנת שלי הגיעה לשם, קצת הפחד עבר לה, והיא רצתה ליצור קשר עם משפחות, סבתות, והיא דיברה עם אחת מהן וסיפרה שקיבלה את התינוק שנולד בשבי. אז אחת הסבתות צלצלה אלי ממר דל פלטה, ושאלה האם שם המחותנת שלך היא לא אאידיה רוסנפלד, והיא אמרה כן כי אני בוועד הסבתות והייתי בבואנוס איירס ודיברתי אתה אתמול. מעצם העובדה שידענו שהמחותנת והבחורה מוצאם היה ממר דל פלטה, חשבנו שהתינוק יכול להיות שם.

באותו לילה, צלצלה אלי הסבתא הזו ממר דל פלטה ואמרה לי אאידיה מצאנו את התינוק שלך, הוא כבר בן 4. אז בבוקר כבר נסעתי למר דל פלטה, ולקחה אותי לבית של המחותנת שלי. כשראיתי את הנכד שלי הוא עמד עם הגב אליי, והוא נראה כמו בני כשהיה בגיל הזה. ראיתי תמונות שלו, כשמשווים את התמונות של בני כשהיה בגיל שלו אי אפשר לדעת מי זה מי. מאוד דומה לו.

מאז שבני נעלם עשיתי את כל ההליכים, אשתו של מרשל מאיר גם נפגשה אתי. במר דל פלטה נפגשתי עם כמרים, שופטים, אנשי משטרה וצבא. הלכתי וחזרתי, כל הזמן. התחלתי לעבוד עם המשפחות והלכתי לכל מקום, הגשתי הביאס קורפוס, מכתבים. כל הזמן פעלתי עם האמהות של כיכר מאז'ו, ואחר כך עם הסבתות, כי חיפשתי את הנכד שלי. כשהוקם ה-CONADEP הגשנו תלונה והצהרה.

אביבי: ספרי איך נודע לך על האנשים שהיו עם בנך בכלא?

אאידיה: כשפעלתי עם הסבתות, היתה שם עורכת דין שעבדה בשביל הסבתות, אבל באיזה יום כשעברה על איזה תיק, קראה את השם של הבן שלי. אז היא שאלה עליי, והיא סיפרה שהיא היתה במעצר יחד עם בני, היא ובעלה. שניהם עורכי דין. סיפרה לי דברים איומים. שכשכלתי

ילדה הפרידו ביניהם ואז בני הפסיק לאכול, ובין העינויים ושלא אכל הוא השתגע. ראתה אותו זמן מה ואחר כך שחררו אותה ובני נשאר שם. הם היו במחנה La Cacha. ולא הכרתי עדים נוספים.

לפני שנה, הופיעה בארגון הסבתות אישה אחת שהיא היתה עם בני, אני לא יודעת למה עברו למעלה מ-20 שנה עד שבאה לספר לי. לא תיארתי לעצמי שיש עוד מישהו שהיה עם בני. היא היתה בהריון והיתה שם עם בני שמה María Laura Bretal. ואותה שיחררו. זאת אומרת שבנה נולד בחופש. אבל היא סיפרה איך עינו את בני, ושהוא ירד במשקל 20 קילו. אני לא יכולה לתאר זאת כי הוא היה רזה. אני התחלתי לקרוא את העדות שלה אבל לא הצלחתי להמשיך ולא גמרתי אותה אף פעם. כתבנו כמה עדויות ושלחנו לגרמניה, לצרפת, לספרד. בגלל שבעלי במקרה נולד בגרמניה, כי חמותי היתה צרפתייה וחמי היה פולני, והם היו בנסיעה לגרמניה, והוא נולד שם וגרו שם 15 שנה. בעלי הגיע לארגנטינה כשהיה בן 15. מכיוון שהוא היה גרמני אז אני הייתי חלק מהקבוצה של יוצאי גרמניה. בכל מקום שהיה אפשר לחקור הייתי. אני חושבת שלמעלה מזה לא היה אפשר לעשות. העובדה היא שאת נכדי אני קיבלתי בחזרה.

קאופמן: בקשר למקום שבנך היה, La Cacha, היו עוד נעלמים?
אאידה: לא יודעת, היתה שם הבת של Estela Carlotta, ממר דל פלטה לא יודעת מי עוד היה. החברים של Bonafini גם היו שם. באותו מקום. מספרים שכאשר הבן לא רצה לאכול אז הבן של בונפיני היה מכניס לו אוכל לפה.
אבל במר דל פלטה כן הכרתי אמהות שבניהם נעלמו והכירו את בני אך לא יודעת אם היו גם בלה קצ'ה.

קאופמן: האם היו נימות אנטישמיות בלה קצ'ה?

אאידה: כן כמובן, עינו את בני בגלל שהיה יהודי. חתני שאז היה החבר של בתי, שרת בשירות סדיר חובה בארגנטינה. ובמקרה סיפר שהיה עם קולונל Bossi שהיה מענה שאחר כך היה ידוע כמענה. אז לא ידעו מי זה בוסי. אחר כך התחתן עם בתי, וכשבני נעלם שאלתי את חתני האם הוא מכיר איש צבא שיכול לתת מידע על בני. אז הוא קישר עם איזה קולונל שבא לביתי, ומעולם לא ידעתי מי הוא, אבל רציתי לקבל מידע.
אמר שכן שהוא יעזור במה שאפשר, אבל זה יעלה לך משהו, כי את יודעת שצריך לשלם. המצב הכלכלי שלי לא היה טוב אבל האחים שלי עזרו לי. אחד האחים שלי שנפטר כבר עזר לי כלכלית. היה בא ומספר שראו אותו, וכל פעם בא וביקש כסף, הוא שיחק איתי, כל פעם נתן נתונים לא ברורים וחזר שוב, ומה שביקשתי זה שיעבירו אותו למקום חוקי ולדעת האם הוא קיים בכלל, שיהיה בבית סוהר וכך אדע אם הוא בחיים.
הוא לקח את הכסף שנתנו לו, ואמר באיזה יום, שהוא מצטער אבל העבירו את ואלטר. ואלטר היה בחור מאוד אינטליגנטי והיה מחנך את החברים שלו באידיאולוגיה שלו. היה משהו נגדו, שהוא היה יהודי, ולכן קיבל טיפול קשה. וזה דבר שלא אשכח לעולם. אני כל כך בטוחה לא בגלל שאני מתארת זו לעצמי, אלא האיש אמר לי במפורש. הוא אמר לצערנו, ביהודים מטפלים בצורה גרועה יותר.

קאופמן: האם אפשר לבדוק את השם של הקולונל?
אאידה: אני לא זוכרת אפילו את הפנים שלו, ולא את השם. אני לא יודעת עם מי דיבר חתני. אף פעם לא דיברתי עם חתני על כך. הרבה פעמים חשבת על כך, אתקשר לחתני אולי הוא זוכר.

קאופמן: מאוד נשמח אם תעשי זאת.

אביבי: באיזה תקופה מאז המעצר ראו אותו?
אאידה: צריך להיות בתקופה הראשונה, ראו אותו בתקופה הראשונה של המעצר שלו. כאשר איתרתי את נכדי רציתי שיהיה לו שם המשפחה של בני, ואמרתי זאת למחותנת שלי והיא לא התנגדה. אבל אחר כך היא שינתה את דעתה.

אביבי: האם את בקשר עם הנכד?
אאידה: כן, עד עכשיו גר איתי כי בא לעבוד בבואנוס איירס, ועכשיו הוא עובד בברזיל. הוא ילד יוצא מן הכלל, חכם. והוא עובד בחברה מאוד חשובה. הוא אהב מחשבים מאז שהיה קטן. כל שבוע נסעתי לבקר אותו, ותמיד כששאלתי אותו מה הוא רוצה, רצה מחשב חדש. הוא התחיל לעבוד בחברה הזו מגיל 19 ועכשיו הוא בן 23, שולחים אותו לושינגטון, למכסיקו וכו'. יש לי שבעה נכדים ונינה אחת. הנכד שלי גדל בריא בנפש.

כשאנחנו משוחחים הוא אומר שהיה לו מזל שהוא גדל עם המשפחה שלו. הוא בחור כמעט מאושר. אני לא יודעת אם הוא התגבר על חוסר ההורים שלו. הוא רצה להיות אחר והצליח. שינה הרבה דברים לטובה.